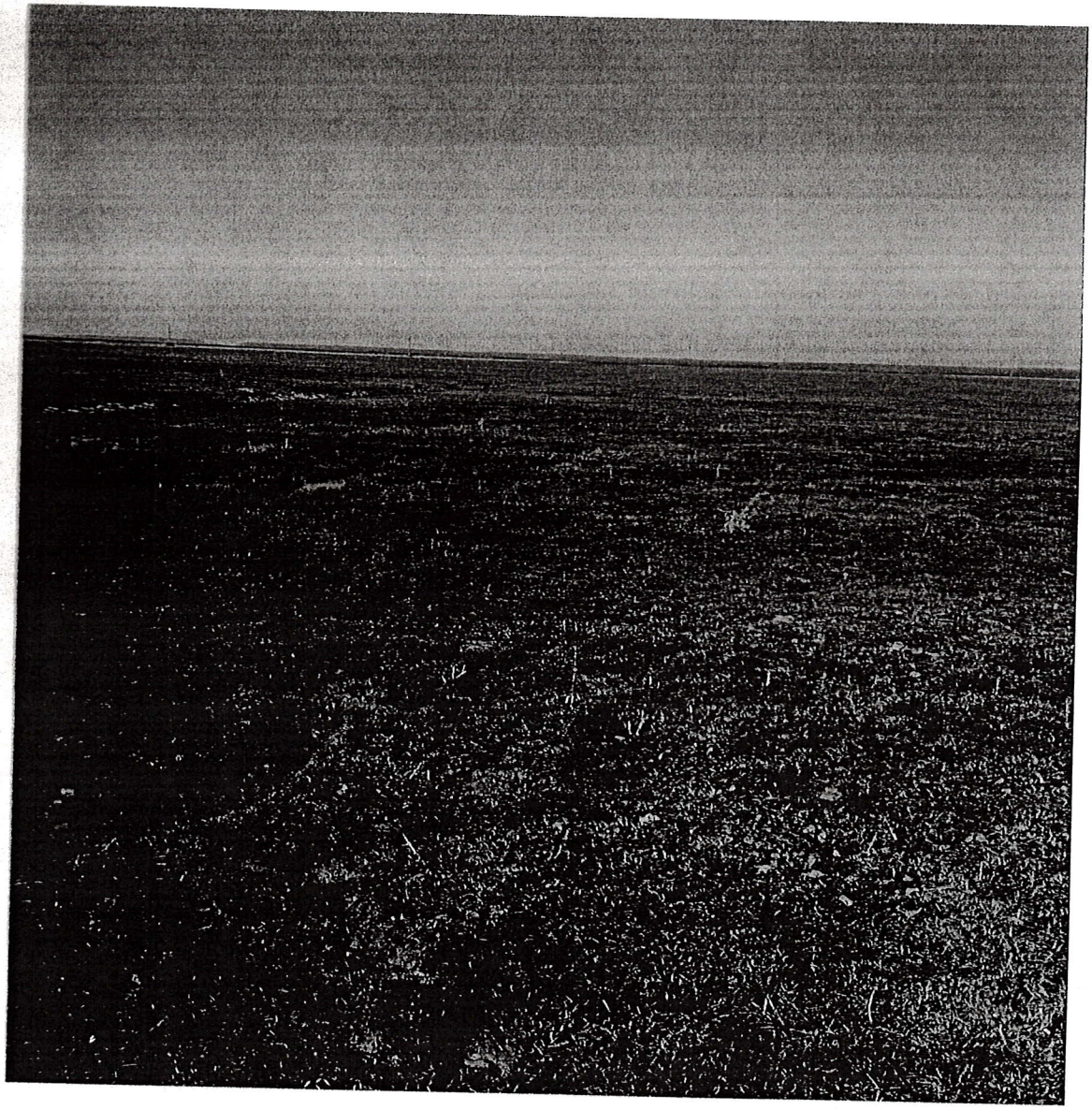
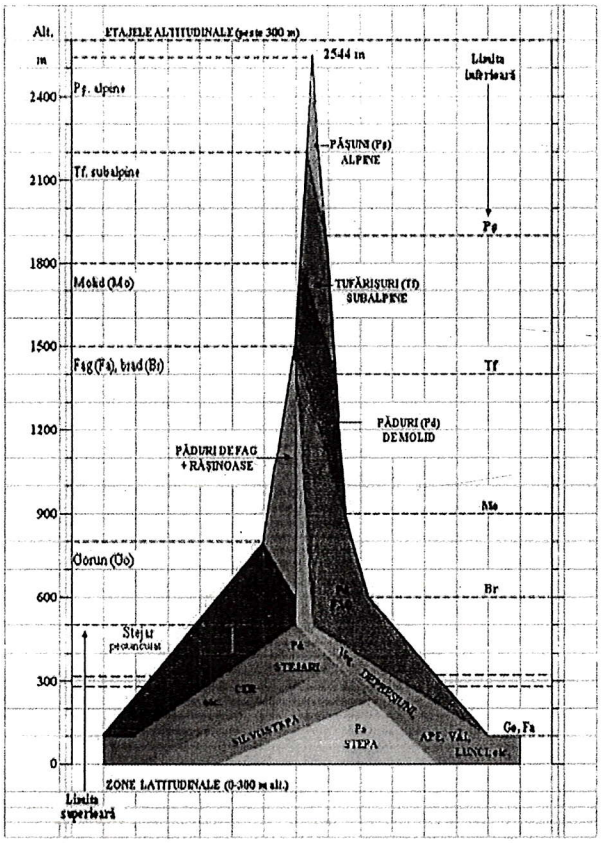

CAPITOLUL IV

VEGETAȚIA

4.1 DATE FITOCLIMATICE

Repartiţia pajiştilor pe altitudini absolute

Altitudine m	Pajişti mii ha	%
> 2000	50	1,0
1501 – 2000	200	4,0
1001 – 1500	405	8,1
751 – 1000	675	13,5
501 – 750	970	19,4
251 – 500	1355	27,1
101 – 250	870	17,4
< 100	475	9,5
TOTAL	5.000	100,0

Teritoriu studiat se încadrează din punct de vedere fitoclimatic în etajul de vegetaţie: Ss – Silvostepa. Zona de silvostepă se continuă cu etajul forestier de mică altitudine, unde vegetaţia lemnoasă predominată şi caracteristică este formată din specii aparţinătoare genului Quercus, care formează păduri numite cvercete. În trecut, arborii care aparţin acestui gen botanic, erau foarte răspândiţi în flora lemnoasă a României, însă odată cu extinderea terenurilor agricole, un număr din ce în ce mai mare de exemplare, au căzut sub loviturile topoarelor.Complexitatea factorilor geologici, geomorfologici, climatici cât şi intervenţia factorului antropic, au dererminat instalarea unei vegetaţii variate ca specii şi asociaţii pe fondul general al padurilor de foioase.

4.2 DESCRIEREA TIPURILOR DE STAŢIUNE

Analizand datele cu privire la geologia, hidrologia, pedologia şi corelaţiile dintre acestea s-a stabilit pentru fiecare unitate amenajistică în parte tipul de staţiune.

Codul	Diagnoza tipului de staţiune
Tipuri de staţiuni de stejărete şi sleauri de câmpie	
$CF(d)stBmT_{III}H_{(E)-II}Ue_{2-1}$	Câmpie forestieră de stejaret de bonitate mijlocie ,luvosol puternic stagnic de depresiune larga,edafic mijlociu care apare pe depozite loessoide lutoase sau luto-argiloase
$CF(d)stBsT_{III}H_{(E)-II}Ue_{2-1}$	Câmpie forestieră de stejerete (Bm) luvosol puternic stagnic de depresiune larga,edafic mijlociu cu Carex Poa pratensis
$CF(l.z)B1T_{II}H_{(E)}Ue_{6}$	Câmpie forestieră luncă de zavoi de salcie,B1 gleiosol eutric,anual foarte prelungit inundabil
$CFstB1T_{II}H_{E-I}Ue_{1}$	Câmpie forestieră joasă de stejerei de bonitate inferioară stagnosol albic edafic submijlociu-mijlociu cu flora higrofita care apare pe soluri hidromorfe cu caracter planic.

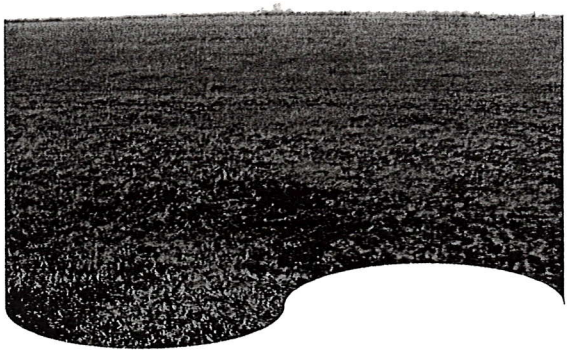
Nr crt	Parcela descriptivă	Tipul de pajişte	Suprafaţa	
			(ha)	(%)
0	1	2	3	4
1	100358	Festuca spp/Poa spp	16,44	2,74%
2	2059	Festuca spp/Poa spp	16,11	2,69%
3	2060	Festuca spp/Poa spp	33,79	5,63%
4	2061	Festuca spp/Poa spp	32,93	5,49%
5	2062	Festuca spp/Poa spp	4,88	0,81%
6	2063	Festuca spp/Poa spp	13,62	2,27%
7	2056	Festuca spp/Poa spp	35,15	5,86%
8	2057	Festuca spp/Poa spp	10,42	1,74%
9	2058	Festuca spp/Poa spp	23,46	3,91%
10	2075	Festuca spp/Poa spp	1,33	0,22%
11	2076	Festuca spp/Poa spp	0,6	0,10%
12	2077	Festuca spp/Poa spp	14,98	2,50%
13	2078	Festuca spp/Poa spp	40,75	6,79%
14	2079	Festuca spp/Poa spp	23,97	4,00%
15	2080	Festuca spp/Poa spp	18,37	3,06%
16	2081	Festuca spp/Poa spp	7,07	1,18%
17	2082	Festuca spp/Poa spp	5,48	0,91%
18	2083	Festuca spp/Poa spp	5,58	0,93%
19	2084	Festuca spp/Poa spp	19,41	3,24%
20	2085	Festuca spp/Poa spp	5,08	0,85%
21	2086	Festuca spp/Poa spp	13,62	2,27%
22	2087	Festuca spp/Poa spp	36,54	6,09%
23	2088	Festuca spp/Poa spp	1,82	0,30%
24	2047	Festuca spp/Poa spp	3,84	0,64%
25	2048	Festuca spp/Poa spp	12,97	2,16%
26	2049	Festuca spp/Poa spp	9,43	1,57%
27	2050	Festuca spp/Poa spp	4,5	0,75%
28	2051	Festuca spp/Poa spp	3,72	0,62%
29	2052	Festuca spp/Poa spp	10,71	1,79%
30	2053	Festuca spp/Poa spp	25,89	4,32%
31	2054	Festuca spp/Poa spp	45,82	7,64%
32	2055	Festuca spp/Poa spp	29,95	4,99%
33	2064	Festuca spp/Poa spp	7,91	1,32%
34	2065	Festuca spp/Poa spp	5,1	0,85%
35	2066	Festuca spp/Poa spp	5,61	0,94%
36	2067	Festuca spp/Poa spp	2,42	0,40%
37	2068	Festuca spp/Poa spp	3,76	0,63%
38	2069	Festuca spp/Poa spp	2,5	0,42%
39	2070	Festuca spp/Poa spp	4,27	0,71%
40	2071	Festuca spp/Poa spp	7,1	1,18%

41	2072	Festuca spp/Poa spp	0,77	0,13%
42	2073	Festuca spp/Poa spp	1,46	0,24%
43	2074	Festuca spp/Poa spp	11,64	1,94%
44	513/1	Festuca spp/Poa spp	0,3628	0,06%
45	513/2	Festuca spp/Poa spp	0,2572	0,04%
46	515/1	Festuca spp/Poa spp	0,6184	0,10%
47	515/2	Festuca spp/Poa spp	0,6516	0,11%
48	529/1	Festuca spp/Poa spp	0,0900	0,02%
49	529/2	Festuca spp/Poa spp	0,0900	0,02%
50	529/4	Festuca spp/Poa spp	0,1000	0,02%
51	529/5	Festuca spp/Poa spp	0,1000	0,02%
52	529/6	Festuca spp/Poa spp	0,7300	0,12%
53	531/1	Festuca spp/Poa spp	0,2500	0,04%
54	531/2	Festuca spp/Poa spp	0,1000	0,02%
55	531/3	Festuca spp/Poa spp	0,0900	0,02%
56	531/4.	Festuca spp/Poa spp	0,1200	0,02%
57	531/5	Festuca spp/Poa spp	0,0600	0,01%
58	531/6	Festuca spp/Poa spp	0,1000	0,02%
59	531/7	Festuca spp/Poa spp	0,0500	0,01%
60	531/8	Festuca spp/Poa spp	0,0700	0,01%
61	946/2	Festuca spp/Poa spp	1,2060	0,20%
62	946/2a	Festuca spp/Poa spp	0,4500	0,08%
63	946/3	Festuca spp/Poa spp	0,2000	0,03%
64	946/4	Festuca spp/Poa spp	0,1230	0,02%
65	946/5	Festuca spp/Poa spp	0,0900	0,02%
66	951/1	Festuca spp/Poa spp	0,2200	0,04%
67	951/2	Festuca spp/Poa spp	0,1200	0,02%
68	951/3	Festuca spp/Poa spp	0,4000	0,07%
69	951/4	Festuca spp/Poa spp	0,1910	0,03%
70	951/5	Festuca spp/Poa spp	0,1300	0,02%
71	952/1	Festuca spp/Poa spp	0,0950	0,02%
72	952/2	Festuca spp/Poa spp	0,1900	0,03%
73	952/3	Festuca spp/Poa spp	1,1086	0,18%
74	952/4	Festuca spp/Poa spp	0,2770	0,05%
75	952/5	Festuca spp/Poa spp	2,3200	0,39%
76	952/6	Festuca spp/Poa spp	2,3400	0,39%
77	954/1	Festuca spp/Poa spp	1,4400	0,24%
78	954/2	Festuca spp/Poa spp	1,3450	0,22%
79	954/3	Festuca spp/Poa spp	0,3900	0,07%
80	954/4	Festuca spp/Poa spp	0,9144	0,15%
81	954/5	Festuca spp/Poa spp	0,1600	0,03%
82	963/1	Festuca spp/Poa spp	0,8600	0,14%
83	963/2	Festuca spp/Poa spp	0,8200	0,14%
		Total general	**600**	**100,00%**

4.3 TIPURI DE PAJIŞTI

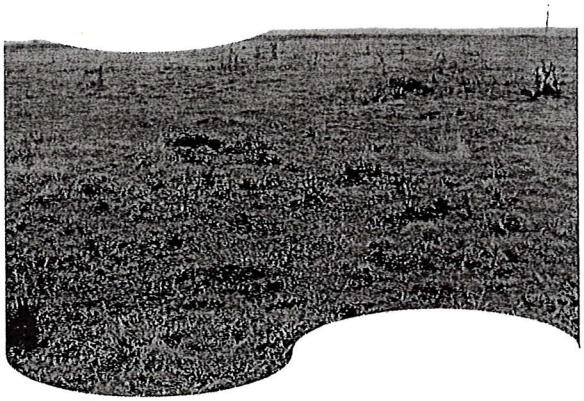
Pajiştile care predomină în cadrul UAT-ului Terebeşti sunt cele de Festucca spp şi Poa spp.

Poa pratensis (firuţă) este o graminee mezofită, cu o valoare furajeră bună şi grad ridicat de consumabilitate. Vegetaţia este foarte bine încheiată, în care se întâlnesc totuşi specii cu valoare furajeră scăzută (pir, obsigă, viţelar, colilie, părul porcului etc.) dăunătoare şi toxice (alior, scaieţi, piciorul cocoşului, etc.). Valoarea pastorală este bună, cu producţie de 7,5-12,5 t/ha MV şi o capacitate de păşunat de 1-1,5 UVM/ha.

Festuca sp (păiuş) este o plantă perenă cu viaţă scurtă. Preferă soluri sărace şi nisipoase, cu drenaj bun. Nu se adaptează solurilor argiloase, mereu umede. Tolerează foarte bine seceta. Le merge cel mai bine în regiuni răcoroase şi uscate, de obicei intră în repaus pe parcursul verii. Pe soluri sărace, compacte se instalează Deschampsia caespitosa (târsa), care este o graminee cu valoare furajeră foarte scăzută.

Pe suprafeţele supratârlite apar buruieni de târlă ca urzici (Urtica sp.), ştirigoaie (Veratrum album), ştevii (Rumex sp.), brânduşa de toamnă (Colchicum autumnale) şi altele.

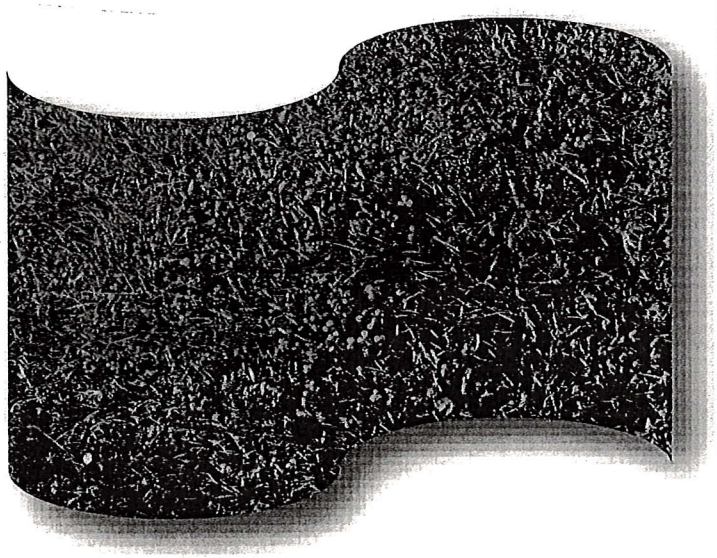

Festuca rubra are o valoare furajeră bună. Valoare pastorală a pajiştilor de păiuş roşu este foarte heterogenă, de la mediocră spre bună, cu o producţie de 5-15 t/ha MV, respectiv 0,5-1,5 UVM/ha.

Tipurile de pajişti actuale diferă de starea initială din cauza neefectuării lucrărilor de ameliorare (decolmatarea canalelor secundare).

Trifolium sp (trifoiul) a fost introdus în cultură pentru furaj, prezentând numeroase avantaje din acest punct de vedere (este productiv şi foarte nutritiv pentru animalele ierbivore, îmbogăţeşte solul cu foarte mult azot, creşte şi acolo unde alte culturi nu reuşesc). Florile de trifoi sunt melifere şi medicinale.

Trifoiul are o mare palatabilitate şi este bogat în proteină. Se foloseste în special pentru păşunile cu perenitate mare, însă managementul acestei specii nu este deloc usor. Este necesară cunoaşterea fiziologiei şi biologiei acestei plante pentru ca trifoiul sa fie întru-un echilibru cu gramineele perene pe parcursul anului de vegetaţie şi a anilor de exploatare. Trifoiul este o plantă termofilă şi de aceea el intră în vegetaţie cu 2-3 saptămâni mai târziu decât gramineele perene. Datorită acestui fapt în primavară procentul de trifoi este mai scazut putând sa ajungă vara la o proporţie foarte mare (peste 70%).

Dupa iernile blânde se observă ca trifoiul este bine reprezentat la prima coasă.Volumul de sol pe care sistemul radicular o explorează este mic reprezentând 10-15% din suprafaţa explorată de gramineele din amestec.Datorita acestui aspect trifoiul nu poate să se aprovizioneze bine cu P şi K, şi de aceea se impune fertilizarea cu aceste elemente nutritive. Trifoiul este stânjenit în creştere pe soluri cu PH mai mic de 5,5.

Conţinutul optim de trifoi în pajiştile folosite prin cosit

Continutul optim de trifoi depinde de o serie de factori. Cu cât procentul de trifoi este mai mare cu atâta acesta va fixa mai mult azot. Conţinutul optim trebuie sa fie între 30-50%. Pentru o fixare optima a azotului este necesar ca trifoiul sa fie în proporţie de 50%, iar pentru o producţie mare de substanţă uscată este nevoie de 30%.Conţinutul optim de trifoi alb pentru pajiştile folosite prin păşunat. Un conţinut foarte ridicat de trifoi nu este de dorit în cazul paşunatului deoarece pierderile de azot sunt mari si riscul de îmbolnaviri a animalelor este de asemenea mare. Un conţinut de 20-30% este suficient. Acest procent este însa greu de menţinut în timpul anului, astfel primavara conţinutul este scăzut urmând să ajungă vara la un procent mare. Aceste fluctuaţii ale continutului de trifoi în pajisti pot fi reglate prin:

- alegerea corecta a amestecului;
- management corect a păşunii.

Pe pajiștile din zona deluroasă neîngrijite și exploatate extensiv se gasesc adeseori mușuroaie înțelenite, de mărimi și densități variate. Originea lor este diferită. Unele s-au format în jurul cioatelor rămase de la arborii tăiați sau doborâți de vânt, în jurul carora se instalează și cresc diferite ierburi, iar cele mai multe sunt create de tufele de pipirig. În unele cazuri, pe ele se instaleaza colonii de furnici care, de asemenea, transportă diferite resturi organice din jur.

Pe terenurile mai joase, cu soluri profunde şi bogate în humus, apar în numar mare cârtiţele, care scot muşuroaie de dimensiuni mari şi care, daca nu sunt împraştiate când sunt proaspete, se înţelenesc, instalandu-se pe ele o vegetatie ierboasa, în general nevaloroasă. O alta origine a muşuroaielor este cea vegetală. Vetrele mai mari de ţepoşică (Nardus stricta) şi cele de târsă (Deschampsia caespitosa), ai caror lastari sunt păşunaţi de animale numai pe margini şi în faza foarte tânără, în decursul anilor acumulează multe resturi organice. Datorită faptului că animalele, îndeosebi oile, calcă numai în jurul muşuroaielor formate, acestea se ridica mereu în înalţime şi apar sub formă de muşuroaie înţelenite.

Pe pajiştile cu densitate mare de muşuroaie, indiferent de originea lor, ierburile valoroase sunt împiedicate de a se instala şi a creşte. În perioadele ploioase, materia organica din muşuroaie absoarbe şi reţine cantitati mari de apa, mărindu-şi considerabil volumul. Prin aceasta se îngreunează mult circulatia animalelor, iar producţia de iarba este neînsemnată.

Oricare ar fi originea şi densitatea muşuroaielor înţelenite, este absolut necesar ca ele sa fie distruse şi împraştiate. Operaţiunea nu este greu de executat. Pe suprafeţe restrânse, cu densitate mica a muşuroaielor, lucrarea se poate efectua manual, cu sapele, săpoaiele şi greblele.

Pe suprafeţe mai întinse, unde muşuroaiele au o densitate mare, lucrarea se execută mecanizat, cu ajutorul gealaului sau a rindelei tractate de animale, cu maşina de curaţat păşuni ori rindele de greutate mai mare (confectionate în ateliere, din bare de cale ferată, între care se fixează cuţite pe trei niveluri) acţionate cu tractorul.

Cu mai mare succes pot fi folosite nivelatorul, grederul sau, mai ales freze speciale. După executarea lucrarii de distrugere și împrastiere a mușuroaielor, indiferent de metoda și uneltele folosite, este necesară grăparea puternică și înlăturarea resturilor vegetale de la suprafață. Atentie permanentă trebuie sa fie acordată împrastierii mușuroaielor proaspete, pe măsura ce apar, ca lucrarea de întreținere primavara și dupa fiecare ciclu de pășunat. De asemenea, acolo unde se ivesc cazuri, se astupa gropile și șanțurile ce apar ca urmare a scoaterii cioatelor și pietrelor, doborârii de vânt a arborilor de protecție etc., toate acestea generând formarea de mușuroaie întelenite. Lucrarea de distrugere și împrastiere de mușuroaie întelenite se va completa, în măsura nevoilor, cu supraînsămânțare cu ierburi perene.

4.4 DESCRIEREA VEGETAȚIEI LEMNOASE

Măceșul (Rosa canina) este o specie de plantă nativă în Europa, nord-vestul Africii și în vestul Asiei.

Este un arbust cu frunze căzătoare, cu o înălțime care variază între 1 și 5 metri.

Tulpina este acoperită de țepi mici, ascuțiți, sub formă de cârlig. Frunzele sunt penate, cu 5-7 frunzulițe. Florile sunt de obicei roz pal, dar există și plante cu flori albe sau roz închis. Au un diametru de 4-6 cm și sunt formate din cinci petale.

Fructul, numit măceașă, are o formă elipsoidă și este roșu sau portocaliu închis. Înmulțirea măceșului se poate face prin semințe, prin ramuri înrădăcinate obținute prin despărțirea tufelor existente în flora spontană sau în cultură și prin marcotaj. Pentru obținerea unei semințe apte de reproducere, se vor recolta fructele de măceș numai în stadiul de galben-portocaliu, deci la început de maturizare. Măceșul (Rosa canina) este foarte apreciat în medicina naturistă, în special datorită complexului de vitamine pe care îl conține: vitamina A, B1, B2, C, K, P, E.

Murul (Rubus fruticosus L.), sau rug-de-munte, este un arbust peren din familia Rosaceae. Lăstarii sunt înalți de 1–3 m, cu tulpina arcuită, deseori târâtoare, acoperită de ghimpi drepți sau recurbați. Frunzele sunt palmat-compuse, cu marginile neregulate, cu nervuri păroase și proeminente pe fața interioară. Florile sunt albe sau roze, dispuse corimbifer, și se deschid în lunile iunie-august.

Fructele sunt cărnoase, compuse, roșii și acrișoare la început, negre și dulci când sunt coapte. Se întâlnește la marginea pădurilor, în poieni, în tufișuri, în lunci și de-alungul apelor curgătoare, în zone deluroase din Europa, Orientul Mijlociu, Africa de Nord și America de Nord.

Este una dintre cele mai vechi plante medicinale cu originea în Orient, mărturiile asupra folosirii ei în medicină datând din vremea lui Hipocrat, secolul al IV-lea î. Hr. În prezent cuprinde peste 100 de specii și peste 1000 de varietăți hibride.

